

ТАҚРИЗ

ба автореферати Каримзода Хуршед Сафомудин дар мавзуи «Масъалаҳои асосии танзими ҳуқуқии муомилоти сарватҳои асбобӣ тибқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи гражданин; ҳуқуқи соҳибдорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ. (ш. Душанбе, 2025. – 44 саҳ.).

Раванди ташакули танзими ҳуқуқии муомилоти сарватҳои асбобӣ дар низоми ҳуқуқӣ мавқеи асосӣ дорад, зеро онҳо аз маҷмуи бисёрсатҳаи муносибатҳои иқтисодӣ ва ҳуқуқӣ иборат мебошанд. Дар ин замина, Кодекси маданияи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар боби 7 ва 8 бо номҳои «Ашё» ва «Қоғазҳои қиматнок» меъёрҳои мушаххасро пешбинӣ намудааст, ки пул, асбоб, қоғазҳои қиматнокро дар бар гирифта, мафҳум ва моҳияти онҳоро муқаррар мекунад. Масъалаҳои табиқӣ меъёрҳои мазкур КМ ҚТ асоси автореферати диссертатсияи Каримзода Хуршедро ташкил медиҳад. Автореферат дар шакли матн дар ҳаҷми 44 саҳифа пешниҳод шудааст. Бояд қайд намуд, ки автореферат аз муқаддима, тавсифи умумии таҳқиқот, қисмҳои асосии таҳқиқот (фишурда), хулоса ва тавсияҳое, ки дар он ҷамъбасти мухтасари таҳқиқот дар ҷарғида, инчунин феҳристи интишороти муаллиф доир ба мавзуи диссертатсия иборат мебошад.

Мубрамияти мавзуи таҳқиқоти диссертатсионӣ. Мавзуи диссертатсияи Каримзода Хуршед ба масъалаҳои мубраму муҳимми ҳуқуқи маданӣ ва соҳибдорӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон – масъалаҳои асосии танзими ҳуқуқии муомилоти сарватҳои асбобӣ тибқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон бахшида шуда, аҳамияти он ба рушди муомилоти сарватҳои асбобӣ ва ҳифзи ҳуқуқ ва манфиатҳои иштирокчиёни ин муносибатҳо ба таври назаррас баланд мебошад. Дар ин росто, таҳқиқоти мазкур барои тақмили қонунгузориҳои маданӣ ва соҳибдорӣ кишвар ва

самаранокӣ дар амалишавии муносибатҳои муомилоти сарватҳои асбӯрӣ саҳми назаррас гузошта метавонад.

Дар автореферати мазкур мавзӯи таҳқиқот ба таври мукамал ва ҳамаҷониба пешниҳод шудааст, ки аз қисмҳои муҳим: муқаддима, мақсад ва вазифаҳо, объект ва предмети таҳқиқот, асосҳои назариявӣ ва методологӣ, наwgонии илмӣ, аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ, натиҷаҳо ва пешниҳодҳои илмӣ иборат мебошад.

Муаллиф дар таҳқиқоти худ аз усулҳои гуногуни илмӣ ба таври муассир истифода бурда, ба хулосаҳои дақиқу бозғаймӣ омадааст, ки ба раванди такмили қонунгузориҳои маданӣ ва соҳибкории Ҷумҳурии Тоҷикистон мусоидат хоҳанд кард. Ба таври махсус таъкид кардан лозим аст, ки муаллиф оид ба мушаххас намудани мафҳум, хусусиятҳои асосӣ ва моҳияти асбӯр дар соҳаи муомилоти сарватҳои асбӯрӣ, такмили истилоҳоти ҳуқуқӣ, муайян намудани асосҳои ҳуқуқӣ ва таҳияи тавсияҳо барои такмили қонунгузориҳои маданӣ ва соҳибкорӣ пешниҳодҳои амалӣ ва бунёдӣ кардааст. Аз ҷумла, муаллиф баён медорад, ки «таҳқиқи қонунгузориҳои амалкунанда дар соҳаи муносибатҳои асбӯрӣ имкон медиҳад, ки камбудҳои ҳуқуқӣ ошкор ва роҳҳои бартараф кардани онҳо пешниҳод гарданд, ки ин барои эҷоди механизми муассир, мутаваззин ва пайдарпайи танзим хеле муҳим аст» (саҳ. 4).

Аз андешаҳо ва хулосаҳои дигари дар автореферат пешниҳодшуда маълум мегардад, ки таҳқиқоти мазкур ба таври амиқ ҳамаҷониба таҳия шуда, аз ҷиҳати илмӣ асоснок мебошад. Ин таҳқиқот бо пешниҳоди хулосаҳо ва тавсияҳои мушаххас ва дақиқ метавонад ҳамчун манбаи бозғаймӣ ва муфид барои такмил ва ғанӣ гардонидани меъёрҳои Кодекси маданӣ ва қонунгузориҳои соҳибкории Ҷумҳурии Тоҷикистон дар самти муомилоти сарватҳои асбӯрӣ истифода шавад.

Дар натиҷаи баррасии мазмун ва муҳтавои автореферати мазкур метавон гуфт, ки таҳқиқоти мазкур дар самти масъалаҳои асосии танзими

ҳуқуқии муомилоти сарватҳои асбӯӣ тибқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон саҳми назаррас дорад. Муаллиф дар равиши таҳқиқоти худ масъалаҳои пешгузошташударо бо усули илмӣ ва тақлили ҳамаҷониба баррасӣ намуда, натиҷаҳои мушаххас ва бозътимодно ба даст овардааст.

Бо вучуди ин, муаллиф баён мекунад, ки сарватҳои асбӯӣ дар муомилоти маданӣ, ки ба меъёрҳои миллӣ ё байналмилалӣ ҷалб шудаанд, иштирок мекунад. Масалан, дар Италия ширкатҳо вазифадоранд, ки дар бораи фаъолияти муомилоти калони асбӯӣ гузориш диҳанд, то аз захираи ғайриқонунӣ ҷилавгирӣ кунанд. Мубодилаи сарватҳои асбӯӣ ё истифодаи онҳо ҳамчун гарав тавассути қонунгузорӣ дар шартномаҳо ё ҳуқуқи моликият имконпазир аст (саҳ. 18).

Бо вучуди ин, қайд кардан ба маврид аст, ки дар матни автореферат баъзе масъалаҳои баҳсталаб ба назар мерасанд. Аз ҷумла, дар пешниҳоди 8.1. муаллиф баён медорад, ки баррасии имкони навсозии пойгоҳи истилоҳот дар доираи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи танзими асбӯр ва назорати асбӯр” аз 13 июни соли 2013, №964 низ зарур аст. Иваз кардани ибораи “амалиётҳои асбӯӣ” ба “ҳаракати захираҳои асбӯӣ” (саҳ. 12).

Муаллиф нишон медиҳад, ки чӣ гуна меъёрҳои қонунгузорӣ, ки муносибатҳои асбӯиро идора мекунад, шаффофӣ ва мантиқиро дар истифодаи захираҳои асбӯӣ кафолат дода, ба устуворӣ ва пешгӯишавандагии ҳаракати ҷараёнҳои асбӯӣ дар сатҳи ҷаҳонӣ мусоидат мекунад. Аз диссертант хоҳиш карда мешавад, ки дар раванди ҳимояи ошкоро ин масъаларо дар сатҳи дахлдор равшан созад.

Новобаста аз эроди зикргардида, бояд қайд намуд, ки аз ҷониби муаллиф кори илмӣ-таҳқиқотии мукамал, эҷодкорона ва илмӣ-тахассусӣ анҷом дода шудааст, ки дар он ҳалли масъалаи мубрами имрӯзаи ҳуқуқи маданӣ ва соҳибкорӣ пешниҳод гардидааст. Таҳқиқоти

